

[Jytte Andersen]

de grupper, der er udsatte. Det andet niveau er det specifikke, det målrettede, som der i dag er et bredt politisk flertal for.

Dér er min pointe, at Kristeligt Folkeparti som regeringsparti i den forrige regering har været med til at forringe det generelle socialpolitiske niveau og dermed har bidraget til, at den forebyggende effekt skal gøres større. Den generelle socialpolitiske linje fra Kristeligt Folkepartis side har altså betydet, at tingene har udviklet sig mere, end vi bryder os om at tænke på.

Det er ud fra den betragtning, at Kristeligt Folkeparti slog sig op – i skarp konkurrence med Centrum-Demokraterne ganske vist – i den forrige regering om, hvem der nu var den sociale garant, at vi mener, Kristeligt Folkeparti har svigtet.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes ikke, hr. Agerschous beskyldning mod Kristeligt Folkepartis ordfører i denne sag for ikke at have gjort sit hjemmearbejde skal have lov til at stå uimodsagt.

Enhver, der har overværet denne debat, har ved at høre efter i det mindste kunnet overbevise sig om, at der lå et særdeles grundigt stykke arbejde bag det, som Kristeligt Folkepartis ordfører har udtalt.

Hr. Agerschous argumentation om, at man ikke skulle kunne opfordre regeringen til at ratificere FN's konvention, fordi justitsministeren har givet udtryk for, at der er nogle forhold, regeringen ikke bryder sig om, holder ikke.

Kristeligt Folkeparti har ønsket, at vi skal ratificere denne konvention, og derfor foreslår vi selvfølgelig, at Folketinget skal bede regeringen om at gøre det. Og når vi kan henvise til, at både Norge og Sverige samt en lang række af lande verden over har kunnet gøre det, så er der vel ikke noget odiøst i, at vi foreslår, at Folketinget beder regeringen om at gøre det. Det er nu engang vores mening, og så er det ikke et udtryk for manglende hjemmearbejde hos os, at justitsministeren har en anden mening.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Dette blot for at sige til socialministeren, at jeg var meget glad over det svar, hun gav på mit

spørgsmål heroppefra. Vi har ofte med god grund kritiseret regeringen også for dens socialpolitik, som vi ser som en grundlæggende skavank bag en masse af de ting, der sker. Men når der kommer en sådan udstrakt hånd fra regeringens og socialministerens side – i dette tilfælde altså til beboerne på Vesterbro – synes vi også, der skal kvitteres for det. Jeg tror næsten, jeg kan love, at der vil komme en meddelelse om, at folk derude vil være meget glade for den positive tilkendegivelse, der er kommet herfra. Det vil være en mægtig opmuntring for de mennesker, som virkelig er klar til at smøge ærmerne op og gå i gang med at løse nogle af disse problemer.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Socialministeren misforstod åbenbart mine bemærkninger. Jeg tror, socialministeren sagde, at jeg skulle have opfordret til, at handicappede søgte prostituerede.

Det står i den vejledning, der er udsendt fra Socialstyrelsen, at de retningslinjer, den indeholder, er fastsat i samarbejde med Justitsministeriet. Det er rigtigt, som ministeren citerer, at en ansat vil kunne hjælpe beboeren i kontakt med en prostitueret, hvis det er beboerens ønske. Man må altså ud fra denne vejledning opfatte det som en accept af, at det er tilladt at søge prostituerede. Men når handicappede har denne tilladelse, må den øvrige befolkning da også have den. Det var det, jeg mente med det.

Jeg vil i øvrigt gerne sige, at Fremskridtspartiet ikke kan stemme for nogen af de to forslag om motiveret dagsorden, der er fremsat. For det første fordi begge forslag medfører øgede udgifter på det sociale område. Ved at øge den sociale indsats øger man automatisk de sociale udgifter. Og vi forstår slet ikke begrundelsen for, at man nu skal give offentlig støtte til private organisationers arbejde. Jeg mener, at private organisationer skal klare sig for private midler, mens offentlige institutioner må klare sig for offentlige midler.

Endvidere mener vi, at det at lave en større forskning i prostitutionens årsager og bagmænd osv. er en komplet umulig opgave, for lige meget hvilket resultat den ville give, har man ingen garanti for, at en sådan undersøgelse dækker de faktiske kendsgerninger. Der vil være masser af mennesker i det spil, som ikke ønsker at udtale sig.